

(10/571) İstanbul Milletvekili Mehmet Sevigen ve 21 milletvekilinin, sokakta yaşayan ve dilendirilen çocuklar sorununun araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Anayasa'nın 98 ve TBMM İktüzüğü'nün 104 ve 105'nci maddeleri uyarınca "Sokakta yaşayan ve dilendirilen çocukların sorunlarının giderilmesi" için Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim. 12.01.2010

1) Mehmet Sevigen	(İstanbul)
2) Sacid Yıldız	(İstanbul)
3) Tekin Bingöl	(Ankara)
4) Birgen Keleş	(İstanbul)
5) İsa Gök	(Mersin)
6) Hulusi Güvel	(Adana)
7) Abdulaziz Yazar	(Hatay)
8) Tacidar Seyhan	(Adana)
9) Kemal Demirel	(Bursa)
10) Osman Kaptan	(Antalya)
11) Gökhan Durgun	(Hatay)
12) Rasim Çakır	(Edirne)
13) Durdu Özbolat	(Kahramanmaraş)
14) Ramazan Kerim Özkan	(Burdur)
15) Mehmet Ali Özpolat	(İstanbul)
16) Ali Rıza Ertemür	(Denizli)
17) Mevlüt Coşkun	(Isparta)
18) Ali İhsan Köktürk	(Zonguldak)
19) Turgut Dibek	(Kırklareli)
20) Atila Emek	(Antalya)
21) Ahmet Küçük	(Çanakkale)
22) Ensar Ögüt	(Ardahan)

Gerekçe:

Tüm dünyada ciddi anlamda sorun haline gelen ve Türkiye'de de yaşanan ekonomik krizle birlikte önemli toplumsal sorunlarımızın başında gelen sokak çocuklarının sayıları hakkında da maalesef ciddi bir enformasyona sahip değiliz.

Evde dayak yiyen, şiddete maruz kaldığı için evden kaçan, sokakta da her türlü istismara açık kalan, suça itilerek yaşamlarını sokakta idame ettirmek zorunda kalan yüz binlerce çocuk olduğuna görmekteyiz.

Bu çocukların ortak özellikleri ise, yaşlarının gerektirdiği bir hayatı yaşayamamaları ve o yaşlarda en çok ihtiyaç duydukları ev sıcaklığından, ebeveyn ilgisinden, oyun oynamaktan ve sağlıklı beslenmeden yoksun olmalarıdır. Her çocuğun doğal hakkı olan yaşına uygun bir hayat yaşama hakkının onların elinden alındığı gözlemlenmektedir.

İstanbul başta olmak üzere büyük şehirlerde, metropollerde, trafik ışıklarında duran, arabaya koşarak gelen çocukların manzarası herkes tarafından bilinmektedir. Sokakta çalışan ya da zorla çalıştırılan bu çocukların belli süre sonra evlerini terk ederek kaçtıkları ve sokakta yaşamaya başladıkları yapılan çalışmaların sonucunda görülmektedir.

Özellikle Doğu ve Güneydoğuda var olan yoksulluk, işsizlik, terör gibi etkenler sebebiyle büyük şehirlere göç en önemli sosyal sorundur. Hatta bazı ailelerin dilencilik için topluca Büyükşehirlere göç ettikleri ortaya çıkmıştır.

Yapılan araştırmalara göre en çok sokak çocuğunun yaşadığı il İstanbul olarak görülmektedir. Yine verilen bilgilere göre her 4 çocukta biri de çalışmaktadır. Üstelik bu çocuklar yaşlarına aykırı bir biçimde çalıştırılmaktadır. Türkiye'de sömürülen çocuk iş gücü oranı ise Uzakdoğu ülkelerindeki oranlara ulaşmıştır.

Sokaklarda yaşayan, dilendirilen, çalışan çocuklar birçok tehlike ile karşı karşıya kalmaktadır. Çalışma ortamlarının tehlikeli, soğuk ve her türlü istismara açık olması nedeniyle bu çocukların büyük bir kısmında ciddi anlamda sağlık sorunları, saldırganlık, hırsızlık, hiperaktivite gibi psikososyal davranış bozuklukları ortaya çıkmaktadır.

Tüm bu sebeplerden dolayı çocukları yetiştirmekten sorumlu yetişkinler tarafından herhangi bir koruma, denetleme olmadığı için ailelerinden kopmuş, 24 Saat sokakta yaşayan, suça bulaşan, tiner, bali gibi uçucu maddeler kullanan, her türlü cinsel istismara uğrayan, dilenci ve organ mafyasının eline düşen çocuklar karşımıza çıkmaktadır.

Peki hükümet yetkilileri toplum açısından ciddi anlamda tehdit niteliği taşıyan, her gün onlarca çocuğun sokağa düştüğü, organ mafyasının cirit attığı, her köşede dilencilik yapan çocukların bulunduğu, okul köşelerinde sigara uyuşturucu satarak

çocuklarımızın tehdit edildiği bir ortamda korunmaya, gözetilmeye en çok ihtiyacı olan, bu çocuklar için neler yapmaktadır bilinmemekte.

Geleceđimiz olan çocukları kurtarmak için ne gibi önlemler alınmaktadır? Bu işten sorumlu devlet kurumları, işlevleri, şimdiye kadar neler yaptıkları, kaç çocuğu ne şekilde istihdam ettikleri de bilinmemektedir. Bu kurumlara sevk edilen çocuklarımıza orada nasıl bir eğitim verilmekte, çocuklar ne şekilde rehabilite edilmekte cevap bekleyen sorulardır.

Devlet bu çocukların sadece barınma ve gıda ihtiyacını gidermekle yetinmemelidir. Var olan mevcut yasalar yeniden gözden geçirilmeli, nasıl uygulandığı takip edilmelidir. Sokakta çalışan, zorla çalıştırılan, dilendirilen bu çocuklar ayrı ayrı ele alınarak çocukları sokağa düşüren nedenler ve genel olarak sokak çocuklarının sorunlarının araştırılarak alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi gerekmektedir.